

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Mətbuat xidmətindən

Yazıçı, alim, AMEA-nın müxbir üzvü Kamal Abdulla Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin sədri Anara məktubla müraciət etmişdir. Məktubda deyilir:

"Hörmətli Anar müəllim!
Mən Yazıçılar Birliyinin mükafat komissiyasının sədri kimi sizə müraciət edirəm. Həm AMEA-da, həm də BSU-da işlərin həcmi və gərginliyi mənə təqdim olunan əsərləri oxumaq, qiymətləndirmək imkanını vermir. Sizdən xahiş edirəm mənə komissiya sədri olduğunuzdan azad edəsiniz.

Hörmətlə,
Kamal Abdulla"
Katiblik Kamal Abdullanın xahişini nəzərə almış, indiyə qədər komissiyada gürdüyü işlərə görə ona minnətdarlıq etmişdir. Xalq yazıçısı Mövlud Süleymanlı komissiya sədri təyin edilmişdir. Komissiya yenidən bu tərkibdə fəaliyyət göstərməkdədir.

1. Mövlud Süleymanlı - xalq yazıçısı - komissiyanın sədri
2. Azar Mustafazadə - yazıçı - tərcüməçi - komissiyanın üzvü
3. Vəqif Samədov - xalq şairi - komissiyanın üzvü
4. Ramiz Rövşan - şair - komissiyanın üzvü
5. Əjdər Öl - yazıçı - komissiyanın üzvü
6. Salam Sarvan - şair - komissiyanın üzvü
7. Bəstə Əlibəyli - tədqiqçi - komissiyanın üzvü
8. Salim Babuladov - şair - tərcüməçi - komissiyanın üzvü
9. İlqar Fəhmi - yazıçı - komissiyanın üzvü
10. Fərid Hüseyn - şair - komissiyanın katibi
11. Məmməd Oruc - yazıçı - komissiyanın üzvü

22.01.2013

Eşlənib hansısa təxribat radio verilişində Xəlil Rzanın Anar haqqında təhqir sözlərini oxuculara çatdırmağa tələsən müəllif özünü "karlığa", "korluğa" qoymasaydı, Xəlil Rza haqqında yazdığı öz tərif dolu məqaləsinə də göz yummazdı. Xəlil Rza

həbs olunanda məhz Yazıçılar Birliyində onu müdafiə komitəsi yarandı, SSRİ Ali Sovetinin deputatı kimi Anar Lefortova həbsxanasında Xəlilə görüşdü, onun azad edilməsi haqqında dəfələrlə Azərbaycan və SSRİ rəhbərliyinə müraciətlər etdi. Az sonra həbsdən azad olan Xəlil xatirələrində yazıçının xidmətlərini xüsusi minnətdarlıqla xatırlayıb, Anarın Lefortova türməsinə onunla görüşməsinə Azadlığın gəlməsi kimi qiymətləndirir.

Küçələrə düşüb guya ki, qaçan şairlər haqqında iftirlər uydurmaqdan başı açılanda Mələhat bu yazılan tapıb oxusun, onda belə aldığı tapşırığı - Fikrət Qocanı və Anarın ləkələmək tapşırığını daha səviyyəli şəkildə yerinə yetirər.

Köşə yazarının o zaman neçə yaşlı olub ki, (düzüldür qadından yaş soruşmazlar) F.Qocanın qaçdığını şahidi olub.

Fikrət Qocanı xalq şairi adı almaqda suçlayan Mələhat onu da unudub ki, Fikrətdən çox qabaq bu adı Anarın təqdimatıyla Xəlil Rza Ulutürk alıb.

Bu səpkidə yazılar yazan müəlliflərin tipik yaramaz üsuluna uyğun olaraq Anara və Fikrət Qocaya

KİV və ədəbiyyat

nifrətlərini onların övdlərinin adlarını hallandırmaqla da ifadə edirlər. Mələhat Ağacanqızı yazır: "Millət onların atalarından nə yaradı ki, balalarından da nərsə görsün?"

Narahat olma, Mələhat! Millət kim kim olduğunu, kimlərdən yardımçı və kimlərin müzdü iftirlər yazdığını çox gözəl bilir.

Mələhatın yazısına Xəlil Rza aləsinin ardından Fikrət xanım Ulutürk də münasibət bildirib:

"Azadlıq" qəzetinin 18 yanvar 2013-cü il sayında Mələhat Ağacanqızının "Xəlil Rza Ulutürk - xalq şairi mənim şairim" köşə yazısında həqiqətli ehs etdirməyən ifadələr narazılıqla qarşılanır. Xəlil Rza Ulutürkün həyat yoldaşı olaraq bildirim ki, Xəlil Rza şəxsiyyətinə xələl gətirən, onun adıyla başqa mənəvi dəyərlərimizə təhqirəmiz ifadələr işlədən "Azadlıq" qəzeti və onun köşə yazarı Mələhat Ağacanqızı təkliz verib səhvlərini düzəltməlidir. Xəlil Rzanın qeydlərində, qışqırlarında hər iki ədəb həmişə layəqətlə, hörmətlə yad edilib, vətəndaş mövqeləri unudulmaz şairimiz tərəfindən dəfələrlə qiymətləndirilib."

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin
Mətbuat xidməti

"Könül saltənəti"nin aynasında

Rafiq Yusifoglu.
"Könül saltənəti".
Bakı - 2012

"Sənin yaratdıqlarını sevmə bilirsən, xoşbəxtəm, Allah" şükranlığıyla qələmə alıb Rafiq Yusifoglu yenicə nəşr olunan "Könül saltənəti"ndə cəm olunan şeirlər. İçində qı deyin, qulaq tutulan bir aləmin sözün şeirliyə şəklinəməsi hər misradan, sözün keçir. Onun təsvir etdiyi çiçəyin meyvəsi ələ çəkildi, gülün gözəlliyi güldü əzəldən. Bu şeirlər bir şair kimi R.Yusifoglu'nun düşüncələrinə bütün dərinliklərində qədər ayna tutur.

Durub Araz sahilində
Hey baxıram yana-yana.
Kölgəm mənə qeyrətli,
Sərhəddən keçib o yana.

Və yaxud:

Şübhələr içimizdə
Bir keçilməz bərdər.
Ömrüm öz düşüncəmin
Bəhrəsidir, bərdər...

Təbii ki, ömrü öz düşüncəsinin bəhrəsi, bəni olanların sözləri də özünəməxsusluğu ilə yadda qalır. R.Yusifoglu'nun "Sevgimi daha da möhkəmləndirir səni itirmək qorxusu" qənaəti əslində hər bir insanın iç dünyasından keçən, gündüslük düşüncələrində təkrarlanan bir realılıqdır. Bu monada şairin müşahidələri son dərəcə dəqiq və səmimi. Şah dağının zirvəsinin qışı sahil qışının qışı, səhəri, buzuyla qışın dənizi dizi altına alması, "gördü gedə bilmirik, bu il özü gəldi qış" müşahidələrinin uyarılığı ilə yadda qalır Rafiq Yusifoglu'nun şeirləri. Bu müşahidələr təkcə sevimli balaların qəlbində yuva qurmur, həm də böyüklərin marağını çəkir.

Filologiya elmləri doktoru, professor Rafiq Yusifoglu'nun bu yeni kitabına onun son illərdə yazdığı şeirləri daxil edilib. Eyni zamanda da tanınmış Çin, Koreya, Rusiya, Gürcüstan şairlərindən - etdiyi maraqlı tərcümələr.

"Qəlbə dəyən kəsli könlün ahi tutacaq" düşüncəsiylə araya-arsaya gələn "Könül saltənəti"yə təmas yeni bir dost köksünə sığınmaq kimi; hərəkəti, istisi heç vaxt çəkilib gəlmir...

S.Hüseynoğlu

Vəladə
Babanlı

Ahılıq yaşına çatmışıq indi,
Ayrıldı taxtımız, otağımız da.
Xatirələr çözmək ecaz şirindir,
Anın gəncliyi yatağımda.

Qurban məhəbbət him-cimlərimiz,
Həvəs də qalmayıb söhbətə-sözə.
Elə bil küsülü qonşular qız, bəzən
Susuruq çox zaman durub üz-üzə.

Pəh, nə qəşəng

Günəş yarı buludlan,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!
Sakit axdı çay suları,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Bər-bahərə gəlib bahar,
Göz oxşayır axar-baxar.
Zirvələrdə ağnar qar,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Gəmginlik var qış fəslində,
Can xəndəki o əslində.
Çıxıb gürdüm qış əlində,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Məşəlin donu yaşıllıq,
Yarpaqları pıclıdır.
Əl sevinci aşıb-daşır,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Şəhli otlar lap təzə-tar,
Ətir sapır biçənəklər.
Qaç-qovdadı kəpəneklər,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Xoşdu həsni əl səherin,
Ətir mehi sərin-sərin.
Gəlir səsi bülbüllər,
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Gülsün üzü hər bir kəsin,
Nə dard çəksin, nə qəm yesin.
Babanlı da coşub desin:
Pəh, nə qəşəng, pəh, nə gözəl!

Ömür-gün yoldaşıma

Birgə ömür sürdük tamam əlli il,
Şirini-acı günler keçirdik.
Abrla qocalmaq asandır iş deyil,
Gəlin də gətirdik, qız da köpürdük.

Yetirdik ərşəyə nəvələri də,
Qayğısız ölmədi birçə anımız.
Ən çətin çağları qoyduq geridə,
Tək özümüzü öldük öz həyranımız.

Olub ki, qəlbə dəymişəm bəzən,
Ancaq ötmüşük dəvə-dalaşsuz.
Sülhə yol açbən təminatla sən,
Kim görüb qadını gözəli yaşsuz?

Qayıdıb təzədən olsaydıq cavan,
Qənsər gələrdimni sən bir də mənə?
Köhnə küsürlər çıxardıb yaddan
Peyman bağladım qəlbən biz yenə?

Bağışla, lüzumsuz zərəfat etdim,
Yoxdur bu həyatda geriye dönüş.
Şairlik baş ald, kəşfə gəldim,
Ömrə qənatlımı ötən hər günüm.

Qurud məsələsi

Nə vaxtdı yemirəm bir kənd xörəyi,
Gözüm sinidəki xəngələ düşüb.
İsmaric göndərdim arkim çətana,
Babət qurud tapmaq xəngələ düşüb.

Əfəl qocalıqda çəpəşir işlər,
Çoxalır ağrılar, artır təşvişlər.
Yatırmı adamı qondarmada dişlər,
Zor gəlib başla xəngələ düşüb.

Babanlı qəmənib nəhaq çəkmir ah,
Müştəli qaşlaqla açılır sabah.
Adıca qurud da olub bir matah,
Asan məsələmiz cəncələ düşüb.

Dedi

gülmək üçün

Ərz etdim eşqimi mən bir şux qıza,
"Çıxart əbləh fikri başından", - dedi.
Yalvarıb insafta, rəhmə çağırıdım,
"Utan, heç olmasa yaşından", - dedi.

"Lağ eləmə", - dedim, "qırğı kimi yam",
Şairəm, nəsirəm, söz hakimi yam.
Sevdi ki könlümdən uzaqdı dard-qəm,
"Sus, kəfərlə gəlir qarşımdan", - dedi.

Comard Babanlyyam, söylədim ona,
Qoymadı mətləbi yelirəm sona.
Üzünü qəzəblə çevirib yana,
"Qorx gərdəki ehlət daşından", - dedi.

Nəzəfə

Yetmiş yaşın zərəfatı

Açmaq olmur qocalığın aybını,
Diş geydirmə, başda daraq yerimir.
Əl ilşir, dil doladır: - Vay, bunun...
Boş məzəmmət, yersiz qınaq yerimir.

Bahar yeli tumar çəkir işlərə,
Lələ qalxır yamaqlara, döşlərə.
Könlüm uçur zirvələrə, qaşlara,
Diz qatlanır, getmir, ayaq yerimir.

Həvəs mənə salır tora ararib:
Mən də gedim restorana, bara bir.
Bəzənirəm, düzənirəm ararib,
Görürəm ki, bu təmtəraq yerimir.

Üz qalmayıb bir gözələ üz vurum,
Deyim-gülüm, məzənlərim, göz vurum.
İstəyirəm cavanları "yüz" vurum,
Xirtəyimdə qalır araç, yerimir.

Bekar qalır, yoldan sapır uşaqlar,
Qıdqlanırlar, oyun tapır uşaqlar.
Mənmişdim qovur, çapır uşaqlar,
Mən minirəm, uzunqulaq yerimir...

Şeytan çıxır

Gah dərədən boylanır,
Gah bərədən boylanır,
Gah bərdən boylanır,
Gah geridən boylanır.
Körpüləri, taqları,
Lap en uca dağların
Üstünə... şeytan çıxır...

Hamıdan əvvəl bilir
Yel ha tərəfdən esir.
Quluğa cəld, müntəzir,
Xalis adamdır, gəzir...
Sir-sifət... qış-qış... burun...
Toğlu kasım mən bunun
Şəstine... şeytan çıxır...

Yaxşı bax ətrafına:
Dostun olur kim sənə?
"Ay gözəl insan", - deyib,
Dost arayan kimsənin
Başına, çustuna,
Məstinə... şeytan çıxır...

Bir də görürsən qızıl,
Gəldiyi yoldan azıb,
Bunuvar atır hey kələ.
Haydıl! Çıxır ərşəyə,
Bərk dirənir kürsüyə,
Sanki döndür heykələ.
Oxşayır Şaumyanın
Büstünə... şeytan çıxır...

Dil acıdır, can şirin...
Zətinə lenət şünlü!
Yolda maşın gözləyən
Əl əyləyən gəlir
Rəstina... şeytan çıxır...

Daşlar ayırırsa...

Bu daşlar bir zaman divarda olub,
Üst-üstə, yan-yan, ard-arda olub.
Bündövrə işində, özül işində
Ölçü-biçli olub düzlükdə.
Divarda hər dəfə təpəli olub,
Bu daşın o daşdan xəbəri olub.
Daşın da həmsöyü, qan qardaşı var,
Daşın da silinməz daş yaddaşı var.

Qana bulanmış, oxlanmış var,
Köksü yanımsı var, dağlanmış var.
Bu daşı o daşdan kim ayırdı bəs?
Daşlar ayırırsa... dünya düzəlməz...

Divar hürürəm

Divar hürürəm,
Əlimin əlində
Nə var - hürürəm.
Kərpik-kərpik
Kitab gəndərlər
Qrafomanlar-gəvəzələr,
Üst-üstə ən azı bir "Kamaz".
Hürürəm
Yavaş-yavaş,
Asta-astə,
Az-az
Üzünü müdərşir
Yumşulur demisi:
Kamaz-kamaz.
Kitab gəndərləri "Şeir kitabı"
Qalın olsun! Qalın al!
Hürürəm...
Üstündən suvaq çəkirim.
Kitabı çımayan
Anq-uruq şairlərə
Dağ çəkirim"
"Alın al!
Yana-yana qalın al!"
Kərpik-kərpik kitablarımdan
Hürürəm nə gəlir,
Nə keçir əlimə.
Hün tikirəm
Bu yaz
Yumurtadan təzə çıxan
Cik-cik cıkkıldayan,
"Şeir oxuyan"
cücələrim...

Basıram düyməni...

Basıram düyməni xoş səşdim,
Başlarım ayrı həyat ekranda.
O filan oğlu filanın balası
Soyunub lüt bu saat ekranda.
Mahnını dərək əylənlər hanı bəs?
Bu açıq gündə qanad ekranda.

Basıram düyməni...

Basıram düyməni xoş səşdim,
Başlarım ayrı həyat ekranda.
O filan oğlu filanın balası
Soyunub lüt bu saat ekranda.
Mahnını dərək əylənlər hanı bəs?
Bu açıq gündə qanad ekranda.

Bütün ölkə, mən ölüm, əspəzmiş.

Düzülür dolma, salat ekranda.

Millətin tan yansı zurnaçdır,
Gündə toy, gündə büsat ekranda.

Odur, alkaş qəşəşim molla imiş,
Çevirir hey salavat ekranda.

Başqa bir düyməni basdım, ay aman,
Partapart, dad-bidad ekranda.

Dili pələk xanımı anlamadım,
Dilimiz oldu boyat ekranda.

Yorğan altında biri xorna çəkir,
Xornası min kilovatt ekranda.

Ədəb-ərkanın uzaq bir neçə kəs
Göstərir hər cürə zad ekranda.

Yumrud axır gözümü, baxmalı zad
Görmədim, ay camaat, ekranda...

...

Novruz mehindən xumar
Bir gül bir gülü öpü.
Bir az yarımyuxulu,
Bir az mürgülü öpü.
Bu gül utandıqından
Qazadı yavaş-yavaş.
O gülün yanığına
Bərq vurdu bir damla yaş...

Məhəbbət elmi

Eşqini göydən endirir,
Aşıq bula göndirir.
Kərəmi küllə döndərir,
Tannının zülmü belədir.
Sevdalı bütübi olasan,
Oxuyub yüngül olasan.
Gərkə yarıb küllə olasan,
Məhəbbət elmi belədir.